

што ся-отдѣлили отъ царь Петра, и захванѣль єдинѣ крѣпость (929 г.). Нѣ Михаилъ на скоро свършилъ живота си; Българе-ти, што бѣли съ него, като видѣли, че нѣма да излѣзатъ на-главѣ, распрѣснѣли-ся.

И двѣ-тѣ вѣстаниа ся-свършили сполучно за Петра; нѣ размирица-та пакъ не ся-прѣкъснѣла въ Българиѣ. Водачъ на стары-ты българскы стремлениа ся-показалъ єдинѣ силнѣй бѣлгарскѣй боляринѣ Шишманѣ Мокрѣ съ чѣтырма-та си сынове, боляре: Давида, Моисеа, Аарона и Самуила-Стефана, отъ Тръново. Тѣхна-та цѣль бѣла да свалятъ царь Петра отъ прѣстола и да махнѣтъ византийско-то влианиє отъ Българиѣ. Тии събирали дружина, и чакали сгодно врѣмя да работятъ.

А между това духовна-та дѣятелность у Българе-ты, колкото скоро и хубаво цвѣтѣла на царь Симеоново врѣмя, толкова скоро заглѣхнѣла на царь Петрово врѣмя. Напрѣдни-ти учени и сътрудници на царь Симеона нѣмало вече: а нови не ся-показвали. Петрово-то врѣмя не ни є оставило ни єдно имя на нѣкой писатель, и нито єдинѣ паметникѣ. Наистинѣ, на негово врѣмя живѣлъ въ Българиѣ великѣй подвижникѣ на християнство-то, *Св. Иванѣ Рилскѣй*; нѣ той не бѣлъ като онѣна, што ся-трудилъ на врѣмя-то на Бориса и Симеона.

Освѣтъ това въ царуване-то Петрово въ Българиѣ ся-показала нова єресь, коѣто посѣлъ нѣкой-си *Попѣ Богомилѣ*. Таа єресь станѣла извѣстна тогава на всичкѣй Старопланинскѣй полуостровѣ и въ ближнѣ-ты земи подѣ имя *Богомилскѣ єресь*, и имала голѣмѣ успѣхѣ.